

בס"ד, עש"ק, וערב יום הכיפורים תשפ"ה

"תערוך לפני שולחן – ביום כיפור"

הקפיד שליח הציבור שלא תהיה הפסקה בנגינה בין "ועל כל ישראל" לבין "ונאמר אמן", כדי לצאת מחשש אמן יתומה.

בשובם לבית, הוא הביט שוב בכיסוי החלות וראה שתחת הכיסוי נמצאים ספרים! עתה הוא לא התאפק ופנה לבעל הבית בשאלה. מה זה? והלה ציטט לו מדברי המאמר מרדכי (תר"י ס"ק ג'): "שהוא מנהג נכון עד מאוד אין לשנותו כלל לפי שיש כאן רמז הרומז שזה יום אדיר ונורא מכובד מאוד ואין לנו לכבדו באכילה ושתייה כי אם לשוב אל ה' לעסוק בדברי תורה ותפלה ודברי ריצוי ותחנונים לרצות את בוראנו..."

לפני תפילת מוסף אירע מאורע, כל הקהל יצא (לא בריצה - שאין לצאת בריצה מבית הכנסת), ירד לאולם שתחת בית הכנסת - ושם שולחנות ערוכים מלאי כל טוב! הוא נבהל! ואז שמע את דברי הרב: "זה היום אשר ציוה ה' ענות אדם נפשו יום הכפורים הוא, ומנועים אנחנו ח"ו מלאכול ולשתות" (שו"ת שיח יצחק ש) - ושבנו לתפילתם

ונזכר הוא בדברי הרמ"א (תר"י די') "ויש אומרים שיש להציע השלחנות ביום כיפורים כמו בשבת (מרדכי ומנהגים), וכן נוהגין" (וללא מאכלים, ועין במפרשים).

גמר חתימה טובה לכל בית ישראל!

מחמת ביטול טיסתו חזרה לחו"ל, הוא "נתקע" ביום הכיפורים בארץ¹. הוא הוזמן למשפחה מכניסת אורחים לשהות בה ביום הכיפורים.

בהגיעו לביתם הוא נעמד ונדהם. בסלון הבית, שלחן ערוך כמו כל ערב שבת. כיסוי החלות מונח על השלחן מכסה את מה שתחתיו! הוא לא הבין להיכן הוא נקלע. וכשהראו לו את חדרו, הסבירו לו שיכוון את שעון השבת למזגן, בשירותים הסמוכים היה נייר חתוך. כלומר, שומרי הלכה הם - האם כיון שיום כיפור חל בשבת הם אוכלים!?

בעודו תמה על השולחן והמפה הוא ראה את בעל הבית ממלא את דוד המים - כמכין לקראת היום הקדוש, אבל אז התברר לו שיש בבית ילדים קטנים שאינה צמים שזקוקים למים חמים וועיין ס"י תר"ט).

לאחר שיחה קצרה, התברר לו שהוא זכה להיות בביתו של רב הקהילה, ויחדיו הם צעדו לתפילה, שכללי ההלכה נשמרו בה בקפידה ומהם:

- ❖ 'כל נדרי' נאמר עוד לפני השקיעה.
- ❖ קודם ברכת "שהחיינו" הוכרז שאשה שברכה "שהחיינו" בביתה בשעת הדלקת הנר, לא תשוב ותברך.
- ❖ שליח הציבור בנגינותיו לא כפל מילים ובמיוחד לא בשמות הקדושים,
- ❖ אף בנגינת הקדיש בסיום התפילה

¹ "נתקע" ... ביטול לא מוצלח - ליהודי שזוכה להיות בארץ, אולם כן עמא דבר.